

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Harmonides

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a HABITA nuper.] *Orditur statim ab expositione cause.*
 b Et propemodū.] *Adaptatio exemplorū. quibus ostendit,*
uulgò nouitatem placere, & prae ea cætera negligi. c In celsi-
 te.] *Tabula & pictura eiusdem.* d At reliquæ picturæ]
Amplificatio artis à malo. e Cæterum Antiocho.] *Alte-*
rum exemplum Antiochi. f Sed enim.] *Amplificatio peri-*
culi hypotyposin.

ΑΡΜΟΝΙΑΣ. HARMONIDES.

Vincencio Obsopæo interprete.

ARGUMENTVM.

Commendat se amico ex principibus cuidam suo,
 adductus, ut ipse fingit, exemplo Harmonidæ: qui
 cum magistrum suum de paranda gloria & immortalitate
 consulisset, monitus ab eodem fuerit, ut arte quam
 à se didicisset, non omnibus Græcis, (nam id impossi-
 bile fore) sed optimatibus ac præstantissimis quibusq; o-
 stentaret, sic enim fore, ut cum illi ipsi laudati fuerint,
 ubi cunq; ipsum laudarent, veram ex eo gloriam ac lau-
 dem consequeretur. Statuisse igitur se, eodem pacto &
 huic cōmendari se suaq; debere, ut qui primum ea præ-
 stantia, eoq; iudicio sit, ut quod ipse suo calculo appro-
 basset, deinde & cæterorū omniū probaretur, ampli-
 ficando hanc personæ illius excellentiam per collationē.
 Deinde & ex eadem patria secum natus sit, ut vel eo no-
 mine fauere ac patrocinari sibi debeat. Postremò & à
 scriptorum ratione facilitatem ac meritum causę ostendit.
 Orditur statim ab expositione exempli, cuius occasi-
 one adductum ac motum sese fingit. Concludit au-
 tem orationem per comprecationem & votum, à Dijs
 precando ut cœptam laudem suam crescere ac
 perpetuam esse velint. Titulus eadem ra-
 tione qua in superioribus, in-
 ditus est.

Ρμοιδους ὁ ἀνά-
λητης ἤρθε σο-
τι Τιμόθεον, δι-
δάσκαλον ἀνά-

τῶν ὄντων, ἀπὸ μοι, ἕφθ, ὁ Τι-
μόθεε, πῶς ἄν ἔνδοξος γυνοί-
μαι ἐπὶ τῇ τέχνῃ, ἢ τί ποιοῦν-
τα εἰσὺντά μιν οἱ Ἑλλήνων ἄ-
παντες; τὰ ἴδη ἔφθ ἅπαντα ἐν
σοιῶν, ἰδιόλαξο μιν ἴδου, ἀρ-
μοῖσα ἄδαι ἢ ἀνδρῶν τὸ ἀκεί-
βης, ἢ ἱμνῶν τῶν γλωσσί-
δων ἁπλῶν τι, καὶ ἱμνῶν, καὶ
ἰσοβάλλων τὸν δακτύλον ἐν ἀ-
φῶς ὑπὸ πικρῇ τῇ ἀρσῇ καὶ
θῆσῃ, καὶ βάνων ἰσοῦσθαι,
καὶ σύμφωνά ἐν τὰ μέ-
λη πῶς τὰν χορδῶν, καὶ τῆς
ἁρμονίας ἐκείνης διαφορὰ ἴδου
τὸ Ἰλιον, τῆς Φρυγίας τὸ ἔν-
θεον, τῆς Λυδίας τὸ Βακχικόν,
τῆς Δωρῆς τὸ σιμυρόν, τῆς Ἰο-
νικῆς τὸ γλαφυρόν. ταῦτα
ἂν ἴδω πάντα ἱμμεῖσθαι
παρὰ σοῦ. τὰ μέγιστα δὲ καὶ ἄν
ἴδουκα ἰσχυρῶς τῆς ἀνλητι-
κῆς,

proprietates. quidam in Phrygio antonium, in Lydio turbu-
lentum, grauitatem in Dorico, in Ionico suauitatem. Hæc
inquam omnia te magistro didici. Atenim quæ maxima
sunt, & quorum gratia tibi cognoscendâ desiderio labo-

ARMO
nides ἃ tibi
cen quodam
tempore b Tis

motheum magistrum su-
um interrogauit: Dic mi-
hi, inquit, ὁ Timothee,
quomodo mea arte pos-
sum euadere clarus & no-
bilis? Aut quid facien-
dum mihi existimas, ex
quo in vniuersâ Græciæ co-
gnitionem venturus sim?
Nam alia quidem omni me
studio & beneuolentiâ iam
edocuiſti, nempe exquisi-
tum tibiæ & accommo-
dum vsum, mox lingulam
tenui & modulanti spiri-
tu insufflare, infra autem
digitos aptè adhibitos cre-
bro sustollere ac deprime-
re, deinde ad numeros in-
gredi, & d modos facere
concinnos, chorographi con-
gruos, postremò conseruare
singulorum c concentuum

ἄλλοι, ἐχ' ὄρω, πῶς ἄρ' ἀπ' αὐ-
 τῆς μοι πέσσυφοίτο ἡ δόξα,
 ἢ παρὰ τῶν πολλῶν, καὶ τὸ
 ἐπίσημον ἔν' ἐν πλάθει,
 καὶ δεικνύουσα τῷ δακτύ-
 λῳ, καὶ λῦ που φανῶ, ἐνθάδε
 ἐπιστρέφουσα πάντας ἕς ἐς
 μὲ, καὶ λέγειν τοῦνομα·
 οὗτ' ἔκ' ἐν Ἄρμονιδης
 δῆρ', ὅ ἄεις Ἄδελφός. ὦσ-
 πέρ, ὅτ' ἐκ' σὺ, ὃ Τιμόθ-
 θεις, τὸ πρότερον ἰδῶν ὀλο-
 θεν' ἐκ Βοιωτίας, ἠψηλη-
 σασ τῇ Πανδιονίδι, καὶ νι-
 χήσας ἐν ᾧ Αἴαντι τῷ ἱμ-
 μανῇ, τὸ δ' ἐμάνυμό σοι ποιή-
 σαυτ' ἔτ' ἡ μὲν, οὐδ' ἄλλ' ἢ
 ὅς ἡγνόει τοῦνομα, Τιμόθεον
 ἐκ Θεβῶν. ἀπ' ἐνθα ἄρ' καὶ
 οὐ φανῆς, σιωθούσιν ἐπὶ
 σὲ πάντες, ὥσπερ ἐπὶ τῷ
 γλαυκῷ τὰ ὄρνεα. ταῦτ' ὅτι
 ἂν ἄπ' ἡνθάμην ἀδελφὸς
 ἠνίδου, καὶ ἄπ' ἄρ' πεπό-
 μνηκα τὸν πόνον τὸν πολλῶν.

ἐπὶ

rauri, nondum video, quomo-
 do ab illo mihi paranda sit
 gloria, & apud multos ce-
 lebris opinio, ut in mul-
 titudine cum exiffimatione
 aliqua clarus & conspi-
 cucus obambulem, ac t' pre-
 tereuntium digito commo-
 strer. Tum sicubi propa-
 lam apparuero, statim om-
 nium oculi in me conuer-
 tantur, ac me nominatim
 collaudantes dicant: Hic
 ille est Harmonides. tibi-
 cen omnium præstantissi-
 mus, quemadmodum quo
 tempore & tu, ὃ Timothee,
 primū ab ædibus patrijs ἐ
 Bæotia profectus, tibi cinem
 agens Pandionidi, victoriam
 in Aiace furenti reportas-
 bas, ac melodiā tuo cogno-
 mine nobilitāras, nemo fuit
 qui nomen tuum ignorasset,
 ac Thebanum illum Timo-
 theum. Sed & nunc ubi-
 cunq; saltem in publico ap-
 parueris, certatim ab omnibus ad te curritur, veluti & ad
 Noctuam reliquæ auiculæ sturnatim & gratulatim con-
 uolitant. Et hæc sunt quorum nomine aulædus fieri optauer-
 im, tum quorum gratia tantum laborem strenuè exhauserim
 quandoq;

ἐπὶ τὸ γὰρ ἄλλῃ αὐτὸ, ἀνο-
 ζῶ ἐνδοξον ἂν δὲ αὐτὸ, ἐκ
 ἄρ διζάμω, ἀγνώστῳ μοι
 πρὸς γνῶσιν. ἢ δ' ἂ Μαρ-
 σύας ἢ Ολυμπῶ^Ϟ γνήσιον αὐ-
 μίνοιμι λαυδάνων ἴδιον γὰρ
 ὄφελ^Ϟ ἀπρόβητε, φασί, καὶ
 ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς. ἀλη-
 θὰ σὺ, ἔφη, καὶ ταῦτα πάλαι ἀνα-
 σόν με, ὅπως μοι γήστον ἡγά-
 μανῶ, καὶ τῆ τέχνη, καὶ σοὶ
 διττὴν ἔσομαι πλὴν χάριον, καὶ
 ἐπὶ τῆ ἀυλίσσα, καὶ τὸ μέγι-
 στον, καὶ ἐπὶ τῆ δόξῃ αὐτῆς.
 ἀρκύνεται ὅρ αὐτῶ ὁ Τιμό-
 θε^Ϟ ἀπ' ὧ Ἄρμονιδῆ, ἔρως
 μὲν, ἔφη, εἴ ἴδιον, ἢ μικρῶ πρᾶ-
 γμα^Ϟ, ἐπαίνῃ καὶ δόξῃς,
 καὶ ἐπίσημ^Ϟ ἂν, καὶ γιν-
 νήσκεισθαι πρὸς τῶν πολε-
 τῶν. τοῦτο δ', εἰ μὲν οὐ-
 τωσί πως ἰς τὰ πλείθη πά-
 ειῶν, ἐπιδακνύμην^Ϟ ἐθ' ἰδοίς
 ποιεῖσθαι, μακρόν ἄρ γήσοις,
 καὶ

quandoquidem tibia canere
 per se citra famæ & existia-
 mationis accessionem hand
 valde concupiscerem, si in
 obscuro mihi delitescen-
 dum foret, tametsi hac arte
 ad amissim exornato non
 si^h Marsyæ aut Olympo-
 milis euasurus essem delis-
 tescens. Siquidemⁱ ince-
 lebris &^k occulta, quod
 aiunt, musices nullus est re-
 spectus aut utilitas. Atqui
 tu, inquit, & ista me doce,
 quo modo mihi me ipso re-
 clè utendum sit, tum etiam
 arte. Ac tibi duplici no-
 mine habeo gratiam, cum
 propter tibia peritiam qua
 me excoluisti, tum (quod
 maximum est) propter
 gloriam quam ex illa con-
 secuturus sum. Ad hæc au-
 tem illi ita respondit Ti-
 motheus: Atqui, ὁ Harmo-
 nide, rei, inquit, non vulga-
 ris aut mediocris amore & cupiditate ardes: id quod scire
 potes, nempe laudis & gloriæ, utique famæ celebris sis, ac
 vulgo notus. Hanc autem quanquam tibi ad hunc modum
 in medium multitudinis progresso artem ostentando, con-
 sequi in animo est, multi ac longi laboris opus aggredieris,
 tamen

ὅς ἀπαντὶς ἴσασι, καὶ ὅς θαυ-
 μάσειν, οὗτοι δὲ ἔσσονται
 ἐν ἀνλητῷ ἐν δόκιμον ὄντα,
 τί σοι δὲ τῶν πομπῶν, οἷον
 πάντως ἀκολοθηῖσαι τοῖς ἀ-
 μνησιν ἱρῶν διαμαρτίαις·
 ὃ γὰρ τοι πολλὸς οὗτος λόγος,
 αὐτὸν ἢ ἀγνοῦσι τὰ βελτίω,
 θάνατος οἶον οἱ πομποὶ
 αὐτῶν τινα δὲ ἄρ οἱ πρέχον-
 τες ἱκανέωσι, πιστεύουσι μὴ
 εἶν ἀλόγως ἱκανέωσι τῶν
 ἔργων, ὡς ἱκανέωσι καὶ αὐτοὶ.
 καὶ γὰρ ἔργον καὶ ἐργασίαις,
 οἱ μὲν πομποὶ θεῶν ἄισι, ἱερο-
 τῶν ἄισι, καὶ οὐκ ἴσασι λέ-
 γουσι δὲ ἐπὶ τῶν ἔργων, ἢ ὅ-
 σοι δὲ. ταῦτα δὲ μὲν Ἀρμο-
 νίδης ἐκ ἔργων ποιῶναι με-
 ταξὺ τῶν ἀλλήλων· φασί, ὅς
 τὸ πρῶτον ἠγωνίστητο, ἔ-
 λοιμοτότρον ἠμφυοῦν, ἵνα

πικρῶν.

tores athleticis nunquam clarè solent applaudere, non
 rarò etiam sibilis illudere: penes tamen septem, aut quin-
 que, aut quocumque tandem fuerint, iudicandi potestas
 reposita est. His magistrì sui consilijs parùm obsecu-
 tus est Harmonides. Etenim inter tibias, ut fertur, cum
 primum in musices certamen descendisset, magna con-
 tentione insufflans, in ipsam tibiã inspirando exha-
 lauit

si ij qui omnibus noti sunt
 & quos nemo non admi-
 ratur, tibicinem præcla-
 rum & celebrem te esse co-
 gnoscunt, quorsum tibi vul-
 gi iudicio aut opinione o-
 pus est, tantum eos sequens
 tis, qui meliores sum re-
 rum expensores & iudices.
 Siquidem popularis ista mul-
 tudo ferè semper que
 optima sunt ignorat, cum
 maior illius pars manuarij
 sint opifices. Cæterum quem-
 cunque illi laudibus illu-
 straverint, qui reliquos in vi-
 ta splendore & dignita-
 te antecunt, eundem nequa-
 quam temerè laudari pla-
 nè persuasum habent. Ita-
 que magnorum virorum in-
 ducti præconio, laudant &
 illi. Quippe in ipsis quoque
 certaminibus multi specta-

ἐπένθει ὡ ἀνὰ , καὶ ἀν-
 θάνωτ' ἔν τῇ σκλιῇ ἀ-
 πιδουί , τὸ αὐτὸ καὶ πρῶ-
 ρον καὶ ὑπατορ ἀνδράσας
 ἔν Διονυσίοις . ὁ μὲν τοι
 τῶν Τιμοθέου λόγ' οὐκ
 ἀνδρατῶς , οὐδ' ἁρμονι-
 δη μόνον ἐρῆσθαι μοι δο-
 κῆ , ἀλλὰ πάντων , ὅσοι δόξ-
 της ὄρεχοντα , ἀμύσιον
 τὲ ἰσιδεκνύμφοι , τοῦ πα-
 ρὰ τῶν ποικῶν ἱππίου διό-
 μφοι . ἐν δ' ἑαυτῷ , ὅποτε
 καὶ αὐτὸς ἐνχόσων τὰ ὅ-
 μοια περὶ τῶν ἱμαυτοῦ , καὶ
 ἐξέτω ὅπως ἀν τὰ χρισ-
 νωσδελεω πάντοι Τιμοθέου
 λόγῳ ἐπέδωτ' ἰσοποῦ-
 μιλῳ , ὅσοι ἀεισ' ἔην τῶν
 ἔν τῇ πάλα , καὶ ὅτῳ με-
 σάουσιρ οἱ ἄλλοι , καὶ ὡς
 ἀντι πάντων ἀρτίσων ἄρ-
 εῦτα δ' ἄρα σὺ ἔμειδω ἵ-
 μῖρ φαίνεσθαι ὡ δινάω λό-
 γῳ , ὅτι περ τὸ ἀεφάλαον
 ἐρετῆς ἀπάσης ὁ γνάμων ,
 φασί ,

lavit animam , & incoro-
 natus atque exanimis ea-
 dem ratione prima & vlti-
 ma vice tibia canendi v-
 sus in scena corruit , cele-
 brante populo Dionysia . At
 sanè Timothei tam pru-
 dens oratio , non tibicini-
 bus neque solùm Harmo-
 nida mihi dicta esse videa-
 tur , verùm omnibus quicum-
 que appetentes sunt gloriae ,
 ingenij aut artis suae spe-
 cimen publicè exhibentes ,
 ac multitudinis laudem sup-
 pliciter ambientes . Quare ,
 quo tempore & ipse non
 dissimilia de rebus meis agi-
 tabam animo , quareremq̃
 quo pacto quamocysimè
 apud omnes inclarescerem ,
 prudentissimum Timothei
 consilium secutus , consis-
 derabam quinam in Res-
 pub. omnium foret præstan-
 tissimus , cuiq̃ plurimum fi-
 dei apud alios foret repo-
 situm , tum qui præ om-
 nibus alijs esset acceptissimus .
 n Proinde talis tu no-
 bis apparere debebas iusto omnium sermone , veluti vni-
 versae virtutis caput & summa , ac talium rerum ὀ γνομον

φασί, καὶ ὁ ὄρθος λαῶν
 τῶν τοιούτων. ἂ δὲ σοὶ
 δέξομαι τὰ μὲν, καὶ σὺ ἐ-
 πανήσῃσας αὐτὰ (ἔν γ' ἔ-
 οὔτω φανήσονται) καὶ δὴ
 ἐπὶ πείρας ἕνεκεν μὲν τῆς ἐλ-
 πιᾶς, ἢ μὲν ψῆφον τὰς
 ἀπάσας λαβόντα. ἢ τί-
 να γ' ἂν πρὸ σοῦ ἰσχυρε-
 ιῶ, οὐκ ἰσχυροτέρων ἂν
 αὐτῶν νομίζω : ὅτι νό-
 τω μὲν ἴσ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀ-
 παρτίψου τὸν λύθορ. τὸ
 δὲ ἀληθὲς, ὡς περ ἂν ἂ
 τοῖς ἀπαρτοχόδοι ἀνθρώ-
 ποις ἐπιθανύμω τὸν νό-
 θου : διότι γ' ἔσ' ἡσ ἡσ
 ἕνα τε, καὶ σὺ ἅμα πάν-
 των συνομαρμίμων, μόνῃ
 αὐτὸς ἀμείνων ἂν ἦσθα. οἱ
 μὲν γὰρ τῶν Λακκεδαιμονίων
 βασιλεῖς, τῶν ἄνωγεινέ-
 σου μίαν ψῆφον φερόν-
 των ἰκῆνοι μόνοι, ἰκῆτες
 αὐτῶν, δύο ἑφρορ σὺ δὲ
 καὶ τὰς τοὺς ἑφρορ, καὶ
 τὰς τῶν χερόντων πῶστί,
 καὶ

præ cæteris duos ferre soliti sunt. * Tu verò & Epho-
 ros præterea, & senes, in summa vniuersos calculorum
 multi.

& recta regula. Porro
 si mea tibi spectanda &
 excutienda offerent, iu-
 que ea profecutus esses
 laudibus, essent haudu-
 biter ita apparitura: egoque
 iam votis tantopere spe-
 ratis potius essem, in va-
 no calculo omnes asse-
 cutus. P Aut quem tibi
 in eligendo preferens, non
 iure optimo deliquisse in
 habendo delectu existi-
 marer? Itaque iuxta
 prouerbum, Vin vno viro
 iecimus aleam: sed me her-
 cle non aliter factum est,
 atque omnibus vbiq; ho-
 minibus meam in dicen-
 do facultatem ostendisse
 fem. Quippe in con-
 fesso est, quod & separa-
 tum singulos, & collectim
 vniuersos ipse solus mo-
 rum bonitate atque inge-
 nij gloria exuperaris. Lace-
 demoniorum reges alijs om-
 nibus vnicum tantum cal-
 culum ferentibus, ipsi soli

καὶ ὅλος ἀπάντων ὁ πολυ-
 ψυφότης ἔιν παθεῖα. σύ
 γὰ καὶ μάστιξ, ὅσῳ πλὴν σου
 κλύ ἀεὶ καὶ σέβουσαρ φέ-
 ρας, ὃ καὶ θαρρῆρ με ὅσα
 εἰσὶν ποιεῖ, διὰ γὰρ τὸ μέγισ-
 θὸ ὅσῳ λυμῆμα ἔιν, καὶ πά-
 νυ δικαίως ἄν φοβητήτα.
 ἕκαστο δὲ, καὶ Δία, προσί-
 τι καὶ αὐτῷ θαρρῆρ ποιεῖ,
 τὸ μὴ παντάπασιν ἀπότρια
 τὰ μὰ ἑνά σοι, ὃς πόδης
 τὸ ἐκείνης ἐμὶ, καὶ ποθένης
 ἐν ἰσοίησας, τὸ μὴ πρῶτον
 ἰδίω, τὸ δὲ δεύτερον ἰοίην,
 μετὰ πάντος ὅσῳ ἔθνος. ὡ-
 σὶ καὶ σου καὶ νῦν ἐμοῖς τὸ
 χεῖρον εἶπωσιν αἱ ψῆφοι ἐν
 τῷ λόγῳ, καὶ ἰλάτους ὄσιν
 αἱ ἀμένους, σὺ πλὴν τῆς Α-
 θλώας προσθέεις, ἀναπλήρου
 τὸ ἰσθίον παρὰ σικῶν, καὶ
 τὸ ἰκανόρωμα οἰκῶν σοι
 εὐκείτω. καὶ ἔρ δὲ ἐκεί-
 νό μοι ἰκανόν, ἢ ποιοῖ ἐ.
 θάμιασαρ πρότερον, ἢ ἔν-
 ἄος ἔιν ἰσθίον, ἢ ἰκανοῖς

multitudine in disciplinis
 excedis. Quin etiam in pri-
 mis tu candidum & saluti
 ferè semper suffragantem
 calculum addere consuevi-
 sti: quod non mediocrem
 in praesentia mihi addis a-
 nimum, alioqui propter au-
 dacis facti magnitudinem
 iure optimo metuenti. Sed
 & illud, per Iouem, non
 vulgariter me consolatur,
 quod mea non profus à te
 sine aliena, qui & ex ea vr-
 be sum oriundus, quam tu
 persèpe primùm quidem
 priuatis officijs, tandem es-
 tiam publicis iuisti per-
 benignè & liberaliter. Ita-
 que sicubi & nunc in peio-
 rem mihi partem calculi
 vergerint in oratione, ac
 paucior erit meliorum &
 candidorum numerus: tu
 adiecto Mineræ suffragio,
 ex te ipse defectum supplē-
 to, tuique familiaris censo-
 rem & correctorem te es-
 gisse putato: Atqui ne hoc

quidem contentus ero, si antehac multi me admirati sint, si
 iam per ora virum clarus ego & celebris volitem, si oratio-

τὰ πρὸς τῶν ἀκουσάντων οἱ
 λόγοι. πάντα ἐκείνα ἡλικία
 μια ἢ νῆρα τὰ φασί, καὶ ἐπὶ τῶν
 σκιαῖ, τὸ δ' ἀλλοῖς, ἐν ᾧ
 παρόντι διαχθυσίαι. οὐτ' ὅ
 ἀκείνους ὅρ' ὅ τῶν ἐμῶν ἢ δὲ
 ἀμειλιχοῦν ἐν, ἢ δ' ὅς ὅς τῆς
 ἐνδοξίας φασί, ἀμ' ἢ ἀείσομεν
 τὰ παλαιὰν διήσοφ νομίζε-
 σθαι, ὅτι καὶ δόξαν ἢ πάντων.
 ἀφ' ἑμῶν δ' καὶ πρὸς ἑτο
 μίαν ἀγῶνα χωροῦντα δόξ-
 ξαίμεν ἢ, ὅ θεοὶ, λόγου ἀ-
 ξιοί, καὶ βεβαίως καὶ ἡμῶν
 τὸν παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἔπασι-
 νου, ὡς τὸ ποιητὴν θαρροῦν-
 τας, ἐς τοῦς πομπῆς παρῆ-
 ναι. πάν γὰρ ἡδὴ σάβιον ἦτ-
 ῶν φοβερὸν ᾧ Ὀλύμπια
 τὰ μεγάλα νῆρα
 κηρότι.

& existimatione non indigni: ac eam qua nobis ab alijs euen-
 tura est, laudem confirmate, ut in posterum fidenti anima
 ad ampliorem perueniamus. Quippe omne fla-
 dium minus reformidandum est ei,
 qui magna Olympia
 diuicerit.

nes meæ audientium laudis
 bus respondeant. Omnia il-
 la ventosa & euania, ut est
 in prouerbio, ^t sunt somnia
 & verborum umbra. ^u Cas-
 terum ipsa veritas in præ-
 sens certissimis argumentis
 declarabitur. Ille exactus
 erit mearum lucubrationum
 finis & terminus, nec am-
 pliùs ambiguitati locus re-
 linquetur, ne tantum qui-
 dem, quod vel vilius men-
 tem aliquo dubio distrahat:
 sed aut optimum iuxta disci-
 plinas æstimandum est, quod
 tibi oportet gloriam, aut
 omnium. Sed meliora pro-
 ferenda, & magis omina-
 tiora, ad tantum certamen
 eunti. * Videamur verò, ò
 superi, hominum opinione

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Lycianus Timotheum inducit Harmoniæ præcepta dantem tibicinum: Suum, inquit, cuiusque est modulationis conseruandum, Phrygij Enthum quoddam & afflatum, Lydij Bacchicum, Dorici castum, Ionici vero iucundum & suauem. Quam vero Harmonides ipse à Timotheo peteret, quoniam modo citò posset ex arte Musica innotescere, et Timotheus respondit: Si peritioribus & optimatibus placeret. Harmonides id consilium spreuit, & intenuissimè tibias inflauit, ut ita omnibus innotesceret, sic non modo innotuit, sed cum spiritu & vitam amisit, quod ea causa libentius adolescentibus exposui, ut & illi à doctoribus & senioribus moneri ac doceri velint. Fuerunt autem apud Græcos hæc cantionum discrimina. Fuit enim Harmonia genus quoddam ad iucunditatem & hilaritatem inuentum, Idq; Ionium vocabant. Erat & Lydium ad insaniam & Bacchicum furorera incitans. Erat & Phrygium generans *οὐδὲν ὀργιστὸν*: id est, diuinum quendam impetum & afflatum. Erat & Dorium, siue Doricum cantionis genus ad grauitatem & modestiam animos hominum reducens, cuius tanta vis erat, ut Basilus author sit, Pythagoram, cum obuium haberet adolescentium gregem, qui ebrietate nimia debaecharentur & insanient, iussisse psalten mutare genus cantionis, & canere Doricum, statimque omnes reduxisse ad sobrietatem & modestiam. Pisci enim Dorium in rebus serijs adhibere solitos accepimus, non Phrygium, neque Lydium, quare cum quid lætius aut iucundius vel dicendum, vel optandum esset, à Dorio in Phrygium desinebant. Cassiodorus de his modulis Epistolarum lib. 2. p. odit Dorium, inquit, prudentiæ largitor est, & castitatis efflor. Phrygius pugnas excitat, votum furoris inflamat.

mat. Aeolius animi tempestates tranquillat, somnūque iam placatis attribuit. Iasius intellectum obutulum acuit, & tenens desiderio grauat, caelestium appetentiam bonorum operator indulget. Lydius contra nimias curas animæ tardiaque repertus remissione reparat & ob estatione corroborat. *Hæc quidem ille.* Sunt verò & ex his alij de quibus Aristoteli alijque mentio. Fuit autem Timotheus Milesius citharcedus, vr̄ai Stephanus, celebratissimus, floruitque eadem, qua Euripides, hoc est, Philippi regis ætate.

a HARMONIDES.] *Occasio commendationis ab exemplo. b Timotheum.]* Hic nobilissimus sub Alexandro Magno floruit, de cuius musica iam potenti, & qua Alexandrum ad bellum accendere solebat, meminit etiam Dion in libro de Regno. c Im edocuisti.] *Hic cogita quanta sermonis copia in vna Musicæ parte vsus sit Lucianus, cum potuisset summam dicere: τὴν αὐτῆν τὴν ὁδὸν αὐτῆς μετὰ τὴν ἀρτέμειδον, id est, artem instandi tibiam etiam perdidici. Hoc exemplum Erasmus nosster adduxit in secundo de Rerum copia commentario, de prima locupletandi ratione, quæ est, quando id latius explicatur, atque in partes diducitur, quod summam ac generatim dici poterat.*

d Modos facere concinnos.] *Sunt qui modos, seu modulos, nomos, hoc est, lezes appellant, quoniam quasi lege præscriptum sit, ne fidium vocumque intensiones mutantur. e Concutuum.]* *Modorum seu nomorum ratio circumscribitur. Phrygio tribuitur τὸ εὐχρον, i. firuorem, sed sacrum duntaxat: Lydio Bacchanalem licentiam, Dorico severitatem, Ionico iucunditatem. Hæc Antigenide tibicini tribuit Apuleius lib. 1. Florid. Tybicen, inquit, quidam fuit Antigenidas, omnis recule melleus modulator, & idem omnis modi peritius modifcator, seu tunc velleor Aeolion simplex, seu Iasium varium, seu Lydium querulum, seu Phrygium religiosum, seu Doricum bellicosum: quem Lucianus βαρρυγῶν vocat. Apuleius querulum, cum Ionicum Iasium dixit. Sunt plures modi, sed hos quatuor vt præcipuos duntaxat nominauit Lucianus, quos concutus, seu harmonia proprietatem naminat. Nomorum porro apud Plutar. & Bæot. in Musica species mulsæ. f Pretereuntium digito*

digito commonstret.] *wasoleia* Luciano in suo somnio, talis scilicet o namentis ego te insignem & conspicuum reddam, ut eorum quoque qui te afficiunt, quisque proximè attestantem tenuer impellens atque commouens, digito te demonstret, atque dicat: Hic est ille, &c. Vide ea que ibi annotauimus. Et in nostro Chiliarcho adag. 44. Digito ostendi, pro eo quod est, insignem esse, quod natum videri potest ab eo, quod in vita Diogenis de Demosthene narrat Laërtius. g Ad noctuam.] Noctua noctu videt, canit & volat sola, odiosa cæteris auiibus, in quas astuta vititur dimicant. Nam auicularum multitudine circumdata, resupina pedibus pugnat, collectaque in arcum, rostro & unguibus tota regitur. Ei auxiliari accipiter, fodere quodam natura, ut inquit Plinius. Laërtius scribit, Timonem Phlasiuum hoc nomine maxime reprehendisse Arcefilaum, quod is populares plaus non aliter consecraretur, atque noctua frequenti auium consensu claudi consuevit:

Hæc ait & turbam dextra læusque frequentem
Ingrreditur, volucres vlulas mirantur ineptæ.

Ille stupet stolidum: sed tu vanissimè, plebis

Captator, quid ob hæc tam nõ præclara superbis?

Apologum Angel. Politianus in Lamia sua verbis expolitiissimis exponit. h Mar'ya.] De Mar'ya scripsimus ante in dialogo Iunonis & Latona. & pōst in Tragopodagra, Vide fabulam apud Ouidium lib. 6. Pastor. Eiusdem Mar'ya meminit Lucianus, aduersus indoctum suis libris tumencem. i Incelebris] Abstrusæ. k Occultæ, quod aiunt.] Huius adagij sensus est, quasuis egregias dotes ingenij, si non perferas, perinde esse, quasi non habeas. Hoc refertur à Suetonio in Nerone, & Gellio libro Noctium 13. capite vltimo: Nocti, inquit, magister verbum illud, scilicet vetus, egregiam musicam, que sit abscondita, illam esse nullius rei. Alludit huc huadandus Ouidius cum ait:

Tulicet ad Thamyram superes, atq; Orphea cantu,
Non erit ignotæ gratia magna lyræ.

l Parum sit tibi curæ.] Dionysius tybicen gloriatur apud Laërtium in Crasæ, quod nemo pulsus suos audisset, neque in

erremi, neque ad fontem, quemadmodum Iſmenie. ſentientia ſe nunquam captiſſe plauſus ſordidorum & imperitorum, ſed ſibi habuiſſe ſe probari paucis eruditis. in Vita ſplendore.] Ea eſt enim pro ſeſto laus incunda, quæ ab iis proficiſcitur, qui ipſi in laude vixerunt. Cicero libro 15. Epiſtolarum familiarium: Leuiſ ſum laudari me, inquit Heſtor, opinor apud Nemonum abſ te, pater, laudari viro. n Proinde.] Propoſitio, quæ ſe commendat amico ex principibus vni. o Gnomon.] Τόπου Latinis norma vocatur, ad quam exiguntur anguli, ſicuti ad regulam longitudines, ad perpendicularum altitudines. Quæ Cicero libro 2. Academicarum quaſtionum tria completus eſt: Atqui ſi crederemus, inquit, non egeremus perpendicularis, non normis, non regulis. ꝑ Aut quem.] Ratio, à præſentia & iudicio perſonæ eius cui ſcribit. q In vno viro iecimus aleam.] Vide ea quæ annotauimus in Apologia, pro Imaginibus, & in Sitturnalibus. r Tu verò.] Ab amplificatione perſonæ, à collatione. s Sed & illud.] A communi patria. t Sunt ſomnia.] Somnium eſt quod in ſomnis videre videmur: vnde prouerbialiter ſomnium & ſomnia vera, futile, inanem & nihili dicimus. Idem in dialogo Nirei, Therſie & Menippi: ἀνέστη μοι λόγος, Somnia mihi narras. u Cæterum ipſa veritas.] A ratione ſcriptoris. x Videamur verò.] Concluſio verò & ἔλεος.

Σ Κ Υ Θ Η Σ Η

Πρόλογος.

SCYTHA, SEU

a Hoſper.

Vincentio Obſopæo interprete.

ARGUMENTVM.

LAudat Macedonicos quosdam ciues, patronos, videntur, ſuos, vt à quibus maxime adiutus, atque apud cæteros promotus fuerit. Facit autem hoc collatione quadam Anacharſidis Scythæ, & Solonis Athenienſis: ad quem cum alter Athenas profectus, à Toxare populari ſuo ad ductus fuiſſet, & humaniter accep-

ptus